

MEZAR ÇİÇEĞİ

Sadun Ertay

I

tarih
tanık
sanıksın
doğum ve ölümsün
gözyaşsız sürmelerin dilsizliğinde
patlayan tomurcuk
ana rahmini parçalayan çığlıksın
sabır
ve öyle bir sabırsın ki
dört bucak mezarlarının üstünde
bir çiçek büyütürsün zarif ve asi

fidanlar dikilir
mezarların başucuna
mahşer kalabalıklarına inat tek
sırat gibi narin ve ince
ve mezarın göğüs kubbesinde boy veren
narin çiçeğim
bugün neden
neden solgun bitkin ve kırılğansın

oysa asırlarca suladım seni
umut
inanç
deli sevda yüreğimle
tam bitti derken
tam bittik derken
eylül sürgünleri
yetmez mevsimler
aşkında tutsak nehirler
koştu imdadımıza
en iyi sen bilirsin beni

ben ki savaş suçlusuydum insanlık
çıkamazlarında
adıklar adadım ansızın
duygu sağnaklarında
ve biçare
peygamber sabırlarını kuşandım olmadı
peygamber kılıçlarına kuşandım olmadı
kansız bedenimde bu asır da
üşüyorum
okyanuslar buz akıtıyor iliklerime
bir göz yaşlarım dolmadı
bu asırda
ağlayan çiçeğim
al onlar da senin olsun

II

gökyüzünün bana göz kırpan bakışlarının
sıcaklığında
mezar tenhalıklarında düşlere dalar tarih
ve ben sanığın dar ağacı sandalyesi
heyecanında
sarhoş düşler kuruyorum

yeni doğan siyahi bir beden
yaşlanma çizgileri tarih dönemeçlerine yön
veriyor
paramparça ayna kırıntılarında da
şiiirden yoksun bir gülümsemeye
gebe kadınlar peşimde
tırnaklarını dişlerinde eriten
küçük köylü kızın
bir bakışı akıyor yayla yeşilliklerine

nazlı nazlı
temiz berrak ve tatlı tatlı
o tenhalıkta o berrak düşlerde
tanrı tanımaz safkan atlara gem vurulur
bedenimde
ve vadi esintilerine kabarıyor kulaklarım
bir çocuk şarkısını mırıldıyor rüzgar

“mini mini bir kuş donmuştu
pencereme konmuştu
aldım onu içeriye
cik cik cik cik ötsün diye”

eskimeye başlıyor çırpınan kanatlarla düşler
eskiyor her damla bakış
eskiyor her minik el
minik kuş
ben eskiyorum
sevgili tarih çiçeğim

eskiyen düşlerde ise
saç telleri tutuşur sevgilinin
mum ışığında
karanfilin gölgesinde soyunduğu an
ve papatya yapraklarının döküldüğü gün
nazlı çiçeğim
bu eskiyen düşlerde
yamalı parmak uçlarım ateşe tutkun
közler firat tılsımında
tılsımlardaki tütsülerde
nazlı çiçeğim
uzan yanibaşıma
kıvransın bedenim

III
ölümün bahara çiçekler verdiği
sıcak bir sesin nağmelerinde
serserice sevişen beden sarsılır
nar çiçeği utangaçlarına akar yalnızlığım
ve yalnızlığımın yerini
ancak yalnızlık doldura biliyor
işte o an
çınarın büyüme inadına
yanağımı arşınlıyor damlalar
öksüz
çekingen
titrek ve buğulu
ne garip ki
itaatkar ve isyancı
oysa büyümeye tutkundur bütün ağıtlar
ve ben hala
o eskimeyen eksik kalan eski düşlerdeyim
sevgilideyim
unutulmuş ayrılık türkülerinden çılgık
annemin ninnisindeyim
ben hala sevgilideyim
kaldır başını mezar çiçeğim
ben hala sendeyim

Sadun ERTAŞ

16.06.2003 / mardin